

ИЗВЕШТАЈ О СПРОВЕДЕНОЈ ЈАВНОЈ РАСПРАВИ О НАЦРТУ ЗАКОНА О ПРЕСАЋИВАЊУ ЉУДСКИХ ОРГАНА У СВРХУ ЛЕЧЕЊА

Закључком Одбора за јавне службе 05 број 011-540/2016, на основу члана 41. став 1. Пословника Владе („Службени гласник РС“ бр. 61/06 – пречишћен текст, 69/08, 88/09, 33/10, 69/10, 20/11, 37/11, 30/13 и 76/14), на предлог Министарства здравља утврђен је Програм јавне расправе о Нацрту закона о пресађивању људских органа у сврху лечења.

У складу са утврђеним програмом јавне расправе, Министарство здравља је спровело јавну расправу у периоду од 09. децембра 2016. године до 30. децембра 2016. године, за представнике државних органа, јавних служби, представнике здравствених установа, стручну јавност и друге заинтересоване учеснике, а текст Нацрта био је постављен на сајту Министарства здравља, www.zdravlje.gov.rs, на сајту Канцеларије за сарадњу са цивилним друштвом www.civilnodrustvo.gov.rs и на порталу е-управе. Такође је јавност имала могућност да предлоге, сугестије, иницијативе и коментаре достави на електронску адресу: zdravlje.organi@gmail.com или писаним путем Министарству здравља, Управи за биомедицину, Београд, Пастерова бр. 1, са назнаком: „За јавну расправу о Нацрту закона о пресађивању људских органа у сврху лечења”.

У току трајања јавне расправе организоване су четири презентације Нацрта закона, и то:

- Нови Сад, 21. децембар 2016. године, у 10.00-14.00 часова, у Великој сали Скупштине Аутономне Покрајине Војводине, ул. Владике Платона бб,
- Ниш, 22. децембар 2016. године, у 10.00-14.00 часова, у великој сали Медицинског факултета Ниш,
- Београд, 26. децембар 2016. године, у 10.00-14.00 часова, у Привредној комори Србије, ул. Теразије 23, други спрат (Велика сала).
- Крагујевац, 28. децембар 2016. године, у 10.00-14.00 часова, Клинички центар Крагујевац, ул. Змај Јовина бр. 30 (сала Хирушког блока, VIII спрат).

На презентацијама Нацрта закона у току јавне расправе учествовали су чланови Радне групе за израду Нацрта закона о пресађивању људских органа у сврху лечења и то: Асс. др Мирјана Лаушевић, проф. др Јасна Јовић, проф. др Милотка Фабри, проф. др Звонко Магић, др Александра Влацић, др Зорана Андрић, Злата Жижих дипл. правник, као и в.д. директора Управе за биомедицину, др Ненад Милојичић.

У току јавне расправе свим учесницима је представљен Нацрт Закона о пресађивању људских органа у сврху лечења, након чега је спроведена дискусија у вези предлога, примедби и сугестија које су дате на горе поменути Нацрт. Чланови Радне групе су давали одговоре на постављена питања присутних. Одговорено је на одређен број конструктивних предлога. Договорено је да се сви предлози, примедбе, сугестије доставе у писменој форми у закључком прописаном року.

Највећи број пристиглих примедби односи се на одредбе којима се уређује узимање органа са умрлог лица, односно новина у предложеном Нацрту закона о претпостављеној сагласности за даривање органа. Наиме, примедбе се односе на потребу увођења регистра недавалаца органа, постојање донаторских картица које треба да имају правно обавезујућу форму уз могућност три избора за грађане Републике Србије, као и потпуно искључење породице у поступку пресађивања органа са умрлог лица. Радна група за израду Нацрта закона је размотрила поменуте примедбе и њихово интегрисање у поменути Нацрт те је утврдила да поменуте примедбе битно нарушавају предложена системска решења и концепцију Нацрта закона. Наиме, предложено законско решење у наведеном Нацрту је усмерено пре свега на позитивном размишљању о програму пресађивања органа, али истовремено не негира и право породице да интерпретира став и мишљење умрлог лица и

као став породице. Ово решење је базирано на начину имплементације претпостављеног пристања за даривање органа у свим земљама у којима је модел претпостављеног пристања уведен, и где се пресађивање органа никада не обавља противно жељи породице. У погледу потребе увођења регистра недавалаца, мишљење Радне групе заснива се на сагледавању сврсисходности истих јер увођењем регистара изискује велике финансијске трошкове који се могу избећи јер се и постојањем, односно непостојањем регистра увек долази до истог резултата – увек се разговара са породицом којој је пружена могућност да интерпретира вољу даваоца органа. Пракса свих земаља које имају поменуте регистре је управо разговор са породицом, и у случају њиховог противљења не започиње се поступак пресађивања органа. Поред тога, регистри давалаца и недаваоца органа не утичу на пораст броја донора, већ томе доприноси поверење у систем који функционише и где се поштују јасна правила за све. Картице даваоца органа имају изванредну пропагандну улогу и показују позитиван став лица према донирању органа после смрти, што породици олакшава одлуку у случају да је особа која има донаторску картицу доживела смрт по неуролошким критеријумима.

Такође размотрене су и остале пристигле примедбе и сугестије, а посебно оне које битно не нарушавају предложена системска решења и концепцију Нацрта закона, већ су усмерени на побољшање текста Нацрта закона и у духу су концепта на којима се исти заснива.

Поједине сугестије и предлози били су драгоцени, али сувише специфични и нису могли бити интегрисани у текст Нацрта закона. Узети су у обзир, те ће бити интегрисани у предвиђеним подзаконским актима након усвајања Закона. Примедбе, предлози и сугестије које не представљају предмет овог Нацрта и које не могу да допринесу унапређењу квалитета овог Закона нису прихваћене.

По завршеној јавној расправи може се, као општи закључак, истаћи да је јавна расправа на Нацрт закона о пресађивању људских органа у сврху лечења спроведена без икаквих проблема, са задовољавајућим резултатима.